

còn con nít thì phân nửa. Phí tổn này bao gồm dịch vụ làm giấy tờ tùy thân giả Hoa kiều và chuyến đi 1 chiều đến Nam Dương.

Một sáng cuối tháng tư, 6 người của gia đình ông Mẫn âm thầm di chuyển đến xa cảng Phú Lâm. Ở đây họ lên xe đò xuôi về Rạch Giá, 1 tỉnh miền Tây của Nam phần nơi có nhiều kênh đào chằng chịt. Tập trung trong 1 căn nhà rộng rãi ở đó mấy hôm cho đến khi mấy tay chủ chốt cho biết đã gom đủ người, họ được đưa xuống ghe nhỏ và chở ra Bàu Láng. Nơi đây đã có 1 chiếc ghe khá to và vững chãi với đầy đủ dụng cụ đi biển chờ sẵn.

Họ lên ghe sau khi công an biên phòng đã điểm danh và kiểm tra giấy tờ. Không ai bị làm khó dễ vì tiền phí và cả tiền mãi lộ đã nộp đầy đủ. Ra đi theo lối này tương đối dễ dàng, có nhiều hy vọng để đến đích nếu không bị bão và thời đó hải tặc chưa lộng hành nhiều.

Trên ghe lớn, người ta thấy mấy bao gạo cùng nhiều bi đông nước uống chất đống. Tâm ý của mấy tay đầu nậu chủ tàu là khi tới được đảo nào đó của Nam Dương, chúng sẽ thả 1 số người vượt biên xuống rồi tiếp tục cuộc hải trình đến Úc châu.

Người ta ngồi bó gối, san sát nhau chật cứng ghe và không được cho ăn uống gì hết trong 2 ngày 2 đêm trên biển. Họ còn ngoi ngóp là nhờ chính chút thức ăn nước uống mang theo ! Ai không có thì xin xỏ hoặc phải chịu đói khát, phó thác cho trời.

Đến sáng sớm ngày thứ 3, ghe cập vào đảo Trengganu của Nam Dương. Đoàn người vượt biên được nhận vào trại tạm cư của Cao Ủy Tị Nạn Liên Hiệp Quốc. Ở đây ăn uống cấp phát chỉ nhỏ giọt như cầm hơi mà thôi. Nhiều người có vàng mang theo phải đổi 1 chỉ để lấy 3 gói mì tôm của dân bản xứ mà bồi dưỡng.

Hai tuần trôi đi, gia đình ông Mẫn bốc thăm trúng trại Pulau Bidong của Mã Lai. Trại này lớn và có tổ chức khá quy củ. Họ lên đường bằng tàu biển Nam Dương ngay hôm sau.

Trại đảo Pulau Bidong về sau còn được người vượt biển đổi tên thành Buồn Lâu Bi Đát. Buồn Lâu là vì nhiều trại viên phải kéo dài cuộc sống tạm bợ nơi đây : họ bị liệt kê vào thành phần rác, với lý do không có một quốc gia nào gọi lên phỏng vấn để tiếp nhận. Còn Bi Đát là do có những hoàn cảnh đau thương thê thảm của nhiều thuyền nhân không may gặp phải hải tặc trên con đường đi tìm một ngày mai tươi sáng.

Đến đảo, là dược sĩ - có kiến thức về thuốc men - Ân xin gia nhập vào đoàn y tế, phụ trách tủ thuốc và làm các công tác thiện